

Nekrologa

† **Prof. dr. Ivan Merhar.** „Zvon“ žaluje za svojim dolgoletnim sotrudnikom, ki je vestno opravljajal neprijeten posel slovenskega kritika. Dne 4. julija, med 7. in 9. uro zvečer, je blizu Sv. Martina, zadet od sovražne krogelje v srce, umrl junaške smrti c. kr. nadporočnik in c. kr. profesor v Trstu, dr. Ivan Merhar. Njegovo požrtvovalno narodno delo nam slika g. V. Engelman v „Edinosti“ (št. 197, 18. julija) tako-le: „Političnega boja se pokojnik v javnosti ni udeleževal, zato je pa tem vztrajnejše posvečal vse svoje sile narodno-socijalnemu, društvenemu, izobraževalnemu in literarnemu delovanju. Za' o se je drage volje posvečal vsakemu novemu gibanju takih društev. Omeniti hočemo tu le nekaj najvažnejših. L. 1905 je bil izvoljen na Ciril-Metodovi skupščini v Logatcu v glavni odbor C. M. družbe kot zastopnik tržaških podružnic. To častno mesto je opravljajal do l. 1913... V odboru je bil spreten zagovornik želja in nasvetov tržaških podružnic, ki so v tej dobi narastle od 4 na 18. Pri mnogih teh je sodeloval ob ustanovitvi. V trgovskem izobraževalnem društvu je mnogo vplival, da so se v zimskih večerih vršila redna predavanja, in je tudi sam često predal. Bil je nekaj časa odbornik tega društva, ki je po njegovi inicijativi razširilo svoj delokrog. Kot član društva je sodeloval pri ustanovitvi „Trgovsko-obrtne zadruge,“ kjer je ostal prvi podpredsednik do svoje prerane smrti. — Dramatično društvo je izgubilo v njem reorganizatorja, ki je na občnem zboru l. 1907 predlagal ustanovitev stalnega gledališča, kar se je tudi odobrilo. Bil je v prvem letu tega društvenega preporoda predsednik, v drugem letu pa predsednik in intendant. Kot podpredsednik Učiteljskega društva je posvečal veliko pozornost razvoju slovenskega tržaškega šolstva. Vodil je tečaj za meščanske šole, bil član kuratorija Slovenske trgovske šole in krajni šolski nadzornik Ciril-Metodovih šol v Tstu. Tržaško slovensko učiteljstvo bo težko pogrešajlo izgubo vrlega tovariša in prijatelja.“

Rajniki Merhar se je rodil l. 1875 v Dolenji vasi pri Ribnici, gimnazijo je dovršil 1896 v Ljubljani; po maturi je bil enoletni prostovoljec na Češkem in je 1897 prišel na dunajsko vseučilišče, kjer je slušajl v prvi vrsti slavistična predavanja pri dvor. svet. Jagiću in prof. Jirečku. Predmet obširni njegovi doktorski disertaciji je bila študija o Valvasorju kot etnografu. Žal, da delo večletnega truda ni zagledajlo belega dne. Le odlomek iz njega je priobčil l. 1910 v izvestju tržaške državne gimnazije, na katerem zavodu je deloval kot profesor slovenščine po odhodu dr. K. Glaserja od l. 1901. — Za „Dom in svet“ je napisal (XII. let., 1899) članek o J. J. Sreznevskem na Slovenskem, bil je tudi sotrudnik celjskega Ilustr. narodnega koledarja; največji del svojega literarnega dela pa je posvetil „Lj. zvonu“, dokler mu je dovolil pičlo odmerjeni čas. Časten spomin vrlému narodnemu delavcu!

† **Dragotin Marčinko.** — Nikdo ni čutil, da je utihnilo njegovo srce in vendar je bilo za milijon. —

Porodil se je 27. oktobra 1893 v Št. Petru pri Radgoni. Ne z ljubeznijo sprejet, ampak s tistim trpkim Prešernovim stavkom: „Kaj pa je tebe treba biló?“ Tako je bilo njegovo delinstvo mračno in žalostno — in to se mu je poznajlo vse življenje. Bil je zaprt v sebe, sam s seboj, molčeč. — Z 11. leti je prišel v Maribor